

4 стор.

5 стор.

5 стор.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГРОМАДИ МІСТА ЗАВОДСЬКЕ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

8 ЖОВТНЯ 2019 РОКУ

WWW.ZV.GOV.UA

№ 8-9 (8) ЩОМІСЯЧНО

На політизації процесу добровільного об'єднання громад поставлять крапку

Уряд пропонує спростити процедури затвердження перспективних планів формування територій громад регіонів, виключивши необхідність схвалення цих документів обласними радами.

Проект відповідних змін до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», які підготовлені Мінрегіоном, Уряд схвалив 25 вересня 2019 року.

Необхідність таких змін обумовлено складністю процесів, що відбувалися упродовж п'яти років реформування місцевого самоврядування, під час яких проявилися низка недоліків, які продовжують перешкоджати створенню спроможних громад. Часто обласні ради ігнорували критерії формування спроможних громад і схвалювали такі перспективні плани, в яких конфігурація майбутніх ОТГ аж ніяк не забезпечували їх здатність надавати якісні й доступні послуги. Ускладнювала ситуацію і політизація цього процесу обласними радами. Як наслідок, у великій кількості регіонів досі не має перспективних планів, які б на 100% покривали їх територію, а чимало громад, які об'єдналися за такими перспективними планами, спроможними так і не стали, оскільки не були

дотримані критерії спроможності.

Тільки 87,6% території України покрито перспективними планами формування територій громад областей. До прикладу, в Одеській області перспективний план охоплює тільки 40% території, Київській – 54%, Вінницькій – 76%, Черкаській – майже 75% території. До того ж такі перспективні плани не в повній мірі враховують Методику формування спроможних громад. А у Закарпатській області перспективний план взагалі відсутній.

Тому Уряд змушений вжити заходів, які дозволять навести лад в цій сфері. Законодавчі зміни дозволять врешті завершити процес добровільного об'єднання громад і перейти до вирішення питань адміністративно-територіального устрою базового і районного рівнів.

Найближчим часом законопроект направлять на розгляд Верховної Ради України.

Довідка

19 вересня відбулася урядова нарада з питань реалізації завдань децентралізації. Прем'єр-міністр України Олексій Гончарук доручив Міністерству розвитку громад та територій України розробити проект Закону України «Про внесення змін до Закону

БЕЗ ОБЛАСНИХ РАД

УРЯД ПРОПОНУЄ СПРОСТИТИ ПРОЦЕДУРУ СХВАЛЕННЯ ПЕРСПЕКТИВНИХ ПЛАНІВ

України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (щодо спрощення процедури затвердження перспективних планів формування територій громад Автономної Республіки Крим, областей).

Мета – активізація та упорядкування процесу формування спроможних територіальних громад, які здатні в повній мірі реалізувати покладені на них повноваження. З сайту «Децентралізація»

Оновлення баскетбольного майданчика

Популяризація та розвиток баскетболу, виховання нового покоління молоді для роботи у сфері баскетболу – є вкрай необхідним заходом для підтримання належного рівня розвитку цього виду спорту у нашому місті.

Новий майданчик підніме рівень зацікавленості до занять спортом школярів, студентів нашого міста, відволікати молоді від надмірного використання комп'ютерів, телефонів. Дасть можливість організувати змагання із баскетболу, стрітболу, бомбаскету.

Існуючий баскетбольний майданчик потребував відновлення та осучаснення.

У ході реалізації проекту-переможця Громадського бюджету м.Заводське: «Облаштування баскетбольного майданчика на території міського спортивного комплексу» по вул. Шкільній (район міського спортивного комплексу) закінчено роботи по облаштуванню поліуретанового покриття, встановлені нові баскетбольні щити і кільця із сітками.

Осучаснений баскетбольний майдан-

чик буде безкоштовний та доступний на протязі 24 – х годин для всіх охочих мешканців міста зайнятися спортом на якісному всесезонному покритті. В даному мікрорайоні подібних майданчиків немає, тому встановлення майданчика дозволить дітям навколишніх вулиць та учням школи проводити змістовно дозвілля на свіжому повітрі.

Майданчиком можуть користуватися люди будь-якого віку не тільки даного мікрорайону, а й всього міста. Школярі зможуть на такому майданчику бігати, грати в рухливі ігри, набувати вмінь із спортивних ігор (баскетболу, бадмінгону, тощо) та активно проводити свій відпочинок.

Молодь матиме можливість для тренувань та проведення турнірів з баскетболу.

Люди старшого віку - активно проводити відпочинок, демонструвати приклад ведення здорового способу життя для молоді.

Для міста - можливість проведення змагань із вуличного баскетболу та стрітболу.

Л.Доброхліб

Інформація щодо ремонту вул. Ватутіна

При загальній протяжності проектної ділянки автомобільної дороги - 5 422 м.п. та загальній площі твердого покриття - 12 817 м² в складі робочого проекту передбачено виконання на окремих ділянках дороги робіт з ямкового та суцільного ремонту покриття та планування узбіччя з метою покращення водовідведення.

25 вересня підрядником завезено необхідну техніку та розпочато ви-

конання ремонтних робіт. Зокрема частково проведено вертикальне планування узбіччя з метою поліпшення водовідведення з твердого покриття проїжджої частини. Проводиться фрезерування та знімання решток зруйнованого асфальту на ділянках ямкового та суцільного ремонту. Вже проведено частину ямкового та суцільного ремонту.

СТОР. 2 >>

Станції Сула – 90

Як гарно зветься станція – Сула...
Круг неї обертається земля
моїх надій, тривоги і неспокою,
бо в селищі Червонозаводському,
отам, де Рудка, де Артополот
сріблиться плінном тихих – тихих вод,
край вулички стоїть біленька хата.
У ній – мій світ, якого не догнати...
Як гарно зветься станція - Сула...
Пливуть вагони в далечині прозору,
тепліє на городах ще зола
від картоплиння, спаленого вчора.
Передосіння прохолодна рань,
І сонце, кажуть, сходить на погоду.
За вікнами привітно так горять
Кущі рясної горобини, глоду.
А я думками весь ще там.
Отам,
де колобродить гострий дух домашній,
де почувуюсь я таким дитям,
що аж незручно стане перед старшими.
Де промайне в розмовах день,
й коли мигне в призахідне віконце,
ти віриш: не заходить – сходить сонце!
Ну де таке ще може бути, де?
Як гарно зветься станція – Сула...

Володимир Семенко

У другій половині XIX століття один з найбільших меценатів свого часу Григорій Галаган, відходячи від старих форм господарювання, які опиралися переважно на сільське господарство, став засновником ряду цукрових заводів, гуралень, цегельень, сухловалень. З розвитком промислових підприємств стало питання переміщення сировини та товарів. Найефективніше це можна було зробити, використовуючи залізницю. Будучи членом Полтавського земства, Г. Галаган активно просував будівництво залізничних шляхів. Він брав активну участь у прокладанні залізниць в напрямі Прилуки – Ніжин, Ромни – Кременчук, що сприяло активізації торгівлі зерном, цукром, горілкою, які продукувалися в маєтках Галагана.

Григорій Галаган наполягав на тому, щоб залізниця Ромни – Кременчук пройшла через село Піски, де був його маєток. Залізнична станція отримала назву Лохвиця.

У 1888 році в м.Кременчук відбулося офіційне відкриття залізниці Ромни – Кременчук.

Рівно через сорок років, 6 вересня 1928 року, на місце, де сьогодні знаходиться станція Сула, прибули 22 інженерів і ро-

бітників, аби розпочати будівництво цукрового заводу.

Вибір місця будівництва заводу було обране вдало. Заводу була потрібна залізниця і вода.

Тут проходила залізниця Кременчук – Ромни – Бахмач, від станції Лохвиця повертала гілка на Гадяч, а південну зону перетинала залізниця Київ – Харків. Майбутній завод мав вигідне транспортне сполучення, а водою його забезпечила річка Сула. Цукровий завод побудували за шість з половиною місяців. 30 вересня 1929 року випробували заводське обладнання. В цей же день офіційно відкрита залізнична станція.

30 вересня 2019 року відбулося відкриття пам'ятної дошки з нагоди 90 – річчя залізничної станції «Сула».

Колектив МБК № 1 створив затишну атмосферу, де присутні разом з ведучими Романом Потапенком та Тетяною Яценко подумки мандрували до початку створення станції, основні віхи в її функціонуванні, плани та побажання на майбутнє. Всіх присутніх привітав міський голова В.Сидоренко, який урочисто відкрив меморіальну дошку. На закінчення урочистості присутніх частували чаєм та печивом з цукерками під акомпанемент духового оркестру МБК № 1.

Л.Мащенко

Документи

РІШЕННЯ РАДИ

Про внесення змін до бюджету на 2019 рік

Керуючись пунктом 23 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та беручи до уваги клопотання КП «Комунсервіс» від 11.09.2019 року за №153

ВИРІШИЛИ: 1. Збільшити доходну частину загального фонду бюджету на 2019 рік на 1 060 000,00 грн., в тому числі по кодах доходів:

- код доходу 180106000 «Орендна плата з юридичних осіб» 1 060 000,00 грн.

2. Збільшити видаткову частину спеціального фонду бюджету на 2019 рік на 1 060 000,00 грн., а саме:

загальний фонд:

- по КПК 0111010 «Надання дошкільної освіти» КЕКВ 2240 «Оплата послуг (крім комунальних) 218000,00 грн. (поточний ремонт даху по ДНЗ №1 «Малятко» 28000,00грн.; поточний ремонт газового обладнання вузла обліку газу (заміна лічильника) в теплогенераторній ДНЗ №2 «Теремок» 190000,00грн.);

- по КПК 0116030 «Організація благоустрою населених пунктів» КЕКВ 2240 «Оплата послуг (крім комунальних) 546000 грн. (поточний ремонт електромереж 84000,00 грн., поточний ремонт доріг 462000 грн.); КЕКВ 2610 «Субсидії та поточні трансферти підприємствам (установам, організаціям) 30000,00 грн.(придбання запасних частин для техніки);

спеціальний фонд:

- по КПК 0111010 «Надання дошкільної освіти» КЕКВ 3110 «Придбання обладнання і предметів довгострокового користування» 30000,00 грн. (холодильна шафа для ДНЗ №1 «Малятко»); КЕКВ 3142 «Реконструкція та реставрація інших об'єктів» 236000,00 грн. (реконструкція системи газопостачання з влаштуванням вбудованої теплогенераторної пральні та заміну вузлів обліку газу пральні та теплогенераторної ДНЗ №1 «Малятко»).

3. Затвердити профіцит загального фонду бюджету в сумі 266 000,00 грн.

4. Затвердити дефіцит спеціального фонду бюджету в сумі 266 000,00 грн., джерелом покриття якого визначити вільний залишок бюджетних коштів, що утворився станом на 01.01.2019 р. по загальному фонду бюджету.

5. Бухгалтерії міської ради внести зміни в помісячний розпис бюджету на 2019 рік.

6. Затвердити довідки про зміни до бюджету на 2019 рік.

В.СИДОРЕНКО

міський голова

18 вересня 2019 року рішення №1

Результати голосування за проекти громадського бюджету м.Заводське, які будуть реалізовані у 2020 році

У частині малих проектів:

I місце. Проект: «Оновлення комплексу звукопідсилюючої апаратури для організації виховного процесу у школі та всебічного розвитку учнів», 99 810,00 грн. Автор Чабак Н. **Кількість голосів – 925.**

II місце. Проект: «Інтерактивна підлога» - сучасне інноваційне диво! (Упровадження проекційної системи навчання, що сприяє розвитку здібностей дошкільників), 99 900,00 грн. Автор Дроб'язко О. **Кількість голосів – 444.**

III місце. Комп'ютеризована шкільна бібліотека – це оперативне і повноцінне забезпечення інформаційних, науково-дослідних, освітніх, культурних та інших потреб користувачів бібліотеки., 56 950,00 грн. Автор Ковтун О. **Кількість голосів – 146.**

У частині великих проектів:

Проект: Організація сучасного предметно-розвивального середовища як запорука різнобічного розвитку дітей дошкільного віку, 209 450,00 грн. Автор Бойко А. **Кількість голосів – 480.**

Зіпсованих бюлетенів – 225 шт.

В голосуванні взяли участь – 2220 осіб.

91 річниця дня народження міста Заводське

Промайнуло швидкоплинне літо. І знову до нас завітала чарівна осінь, яка принесла чимало свят. Серед них – День народження нашого рідного міста Заводське. За доброю традицією святкування розпочалися 14 вересня на масиві «Брисі». Кожен з присутніх мав змогу віднайти розвагу до душі: конкурс на «Найкращий брисівський пиріг», конкурс «Вишиваю свою долю», конкурс малюнку на асфальті, майстер-класи по виготовленню лялькомотанок. Прекрасні аматори сцени МБК № 2 радували присутніх своєю творчістю. Також на свято завітали гості з м. Ромни гурти «Зорецвіт», «Осокори» та дитячий танцювальний колектив.

Завершальним акордом стало яскраве

фаєр-шоу.

У другий день свята, 15 вересня, пройшли різноманітні спортивні змагання з футболу між командами ЗОШ № 2 та ЗОШ № 1, які посіли відповідно 1 та 2 місця; баскетболу – 1 команда «Завод», 2 команда «Коледж», 3 команда «Лохвиця» та великого тенісу де взяли участь 8 учасників. 1 місце Віталій Федоронько, 2 – Ігор Яременко, 3 – Олексій Тарабан. Також у сімейній спортивній естафеті взяли участь 3 родини, де першими стала родина Барвінків.

Цього дня поціновувачів естради розважав концертною програмою гурт «Dance Band» з м. Суми та колектив барабанщиків «Live Drums Show» з м. Полтава. Підсумував святковий день яскравий феєрверк.

Інші фото, за посиланням: zv.gov.ua/gallery/den-mista-zavodske.html

**Зі святом усіх нас!!!
Зі святом, рідне місто!!!**

Коли збирається в родинному колі сім'я
Кожне свято – на успіх помножене!
Отак і в Заводському 15 вересня
Святкували міста День народження!

Й, здавалося б, то – зовсім небагато
В календарній сірій метушні...
Та в 91-ше гриміло наше свято
Успішно й гучно, щиро, від душі.

Майбутнє нації – звичайно ж, юнь та діти,
Яким присвячуємо ми своє життя.
В цей день відчули всі щасливі миті,
Яскраві, радісні, нові для сприйняття.

Цікавих вражень у цей день було багато,
Програма свята охопила всіх.
Сімейна естафета: дитина-мама-тато
Зібрала неймовірну кількість глядачів.

Шалений драйв, спорідненість та сила,
Що панували в полі під час гри,
Допомогли «піднятися на крилах»
І кращим впевнено перемогти.

Та головне – емоцій щирих купа
І вражень незабутніх повен міх,
Спортивний гарт, фізична міць, статура
І дружній дух тут об'єднав усіх.

Далі – гуртом всі до мистецтва,
Продовжуючи запланований Kid's time
(«кідс тайм»),
Поринувши в казковий світ дитинства,
Малюнок на асфальті стартував.

Всі зображали своє рідне місто,
Його історію, природу, ремесло,
Хоча здавалося пліч-о-пліч комусь тісно,
- Для творчості кордонів не було.

Всі впевнено й натхненно малювали,
Хто просто для душі, хто – позмагались,
Місто своїх мрій всі уявляли,
А в них, ми знаємо, властивість є збува-
тись...

Ці мрії запустили на флешмобі
У небо в вигляді повітро-змійв,
Хто знає, можливо, зовсім-зовсім скоро
Здійсниться сподівання і надії.

Адже сьогодні місто – центр сучасний,
І швидкість його розвитку стрімка,
Старається іти у ногу з часом,
А значить: правильно поставлена мета!

Удосконалюється виробнича сфера,
Екологічний стан, бюджетний фонд,
Лікарні теж вирішується вже проблема,
Підтримується освіта, культура, звісно ж,
спорт.

У рамках заходів з нагоди свята
(Для тих, хто полюбляє шум трибун та
дудко-звуки)
Відбувся матч обласного чемпіонату –
Футбольна гра «Харчовик-Чорнухи».

День міста в розпалі, насичена програма,
Дитячі майстер-класи, аквагрим.
Гастрономія, ресторан «Під небом»,
Батут, атракціони, ще для екстриму – тир!

Вечірнє сонце обіймає горизонт,
Захоплює святкова дружня атмосфера,
Усі з цікавістю чекають відомий гурт. –
Увагу привертає головна мистецька сце-
на.

Шквал позитиву, неймовірний настрій
Зірвався у повітрі лиш за мить –
«Dance band» із Сум дарує миті щастя,
Від спогадів музичних дух бринить.

Лунає черга щирих компліментів
Із побажанням процвітання й слави...
Бо безперервну масу аплодисментів
Зривають барабанщики з Полтави.

Емоції та драйв, що пережиті,
Відразу відігнали холод й втому,
Яскраві враження та гарний відпочинок
Присутніх об'єднали в спільне коло.

Міського голови вітання линуть
До всіх присутніх, гостей, хазяїв -
До всіх, кому небайдужа доля міста,
І хто на місці ріднім тут осів.

Заводське ти моє, Полтавського краю
перлина,
Все в дібровах, гаях, у суцвіттях пісень...
Славлю нас, найрідніша і світла родино,
Славлю всіх в цей величний і сонячний

<< СТОР. 3

день!
Славлю твої тихі вулиці рідного міста,
Славлю твої тихоплинні й стрімкі береги,
Славлю людей роботящих, у праці натхненних,
Славлю тебе, Отчий краю ти мій дорогий!

Творимо майбутнє своє успішно, натхнено, красиво!
Продовжуймо славу історію міста свого!
Моменти єднання у щасті породжують диво. –
Давайте разом всі традиції збережемо!

І знаєте: в серці одвічно живе міцна віра
У завтрашній день, у мир та майбутнє. Й врочисто
Підтверджується давнє народне і мудре прислів'я:
«Не місце красить людину, а людина со-

бою це місце»!

...Зі святом усіх нас!

зі святом, моє рідне місто!!!

Ю.В.Краснолуцька,
директор Заводського МБК №1

Я люблю тебе, моє Заводське!

І знову до нас на поріг завітав сонячний вересень, який вкотре зібрав всіх великою та дружною громадою, аби відсвяткувати День міста Заводське.

У дошкільному закладі «Малютко» пройшов тематичний тиждень «Рідне місто моє», спрямований на ознайомлення дітей з рідним містом, його визначними місцями, вулицями, пам'ятками, відомими людьми, особливостями народних звичаїв та обрядів, на поглиблення знань дітей про історичне минуле, прекрасне і сучасне. З цією метою в усіх вікових групах пройшли тематичні заходи: заняття «Заводське – рідне місто моє», виставка дитячих малюнків «Моє рідне місто», екскурсії по місту (старші групи), покладання квітів до Пам'ятника Загиблим Воїнам у другій світовій війні та пам'ятника Т.Г.Шевченка, проведено музичне свято «Я люблю тебе, моє

Заводське» та спортивне свято «Ми гордість твоя, Заводське» за участю родин вихованців Іващенко Максима та Минець Олега; відбувся конкурс малюнків на асфальті «Моєму рідному місту».

До дитсадка «Малютко» завітали актори лялькового театру «Арт-Вей». Усі відразу поринули у веселий світ пригод кумедних героїв. На завершення дійства актори влаштували флеш-моб для усіх глядачів.

Дитячий сміх, веселий гомін, щасливі обличчя батьків – все це можна було побачити під час виступу талановитих діток в рамках концертної програми «Ми любимо тебе, Заводське».

На завершення свята всі діти отримали солодкі подарунки.

Алла Бойко,
завідувач ДНЗ №1 «Малютко»

Модель ООН у м.Заводське

28-29 вересня відбулася Модель Організації Об'єднаних Націй у Заводському. Організатором цього проекту стала Марія Панченко, учасниця попередніх Моделей ООН у Києві від Інституту Міжнародних відносин, Корпусу Миру та Малої академії наук. Заняття проходили в інтерактивній формі. Модель ООН - це симуляційна гра, в ході якої імітуються засідання зі справжніми правилами та дотриманням реальних правил. Учасники, які представляли ОЗ "Заводську ЗОШ І-ІІІ №1", Заводську ЗОШ І-ІІІ №2 і Писківську ЗОШ, мали змогу уваяти себе Президентами, дипломатами та високоповажними послами. Ми працювали у двох різних комітетах, які були поділені за інтересами учасників: Рада Безпеки та ЕКОСОП. Обговорювали проблеми сирійської, російсько-грузинської війни та конфлікт у Північному Малі. Упевнена, що для більшості це був перший раз, коли необхідно було дослідити ці теми, та ще й не лише з ракурсу України, а й заглянути з точки зору інших представлених країн.

Звичайно, цікаво дізнаватися нове про ООН, дебати, Корпус Миру та інші серйозні речі. Але набагато пристрасніше, емоційніше, більш захопливо - робота в комітетах: представлення позицій, деба-

тування, дискусії, думання над тим, що ж все-таки робити з тими-то війнами, що там робиться у Сирії, і чому створюється дві коаліції з однаковими цілями. Так як я була головою саме у Раді Безпеки, то можу сказати, що наш комітет точно був більш шумний, запальний й інтригуючий, ніж ЕКОСОП.

Запрошеними гостями стали волонтери Корпусу Миру зі США Холлі Нікерсон та Остін Доуел, які не лише розповідали про власне життя в Америці та під час обміну в Україні, а ще й поділилися досвідом дипломатії у повсякденному бутті. Про те, як правильно дебатувати розповіла вчителька історії та правознавства, тренер із дебатів Інна Василівна Роман. Завдяки слухним порадам та маленькій практиці першого дня учасники більш повно себе розкрили під час дебатів наступного. Працюючи у ритмі справжніх засідань, ми мали голову та секретаря у кожному із комітетів, у Раді Безпеки - Марія Панченко (голова), Остін Доуел (секретар) та у ЕКОСОП - Холлі Нікерсон (голова) та Олександра Жомір, студентка Київського університету ім. Б. Грінченка (секретар).

Учасники мали змогу вдосконалили не лише свою ділову англійську, а й навички

самопрезентації, "дипломатичної брехні", уміння домовлятися, подумала над ідеями вирішення глобальних проблем і справді змусила себе стати на місце не лише інших людей, а країни, менталітету та історичного бекграунду.

Модель ООН, по-перше, це середовище таких самих людей, які хочуть і змінюються, які мають знання у певних сферах, відкриті, готові ділитися, робити так, аби мізки трішки боліли і шукати ту істину. Якщо говорити про Модель ООН Заводське, то у нас були присутні волонтери Корпусу Миру, які мають уже інакший спосіб мислення, світогляду та формування ідей, ніж учасники. Найголовніша причина - різність менталітету, національного простору та історії. Адже робота з американцями - це не лише англійська мова, а нові ідеї, відкриття та висновки.

Але лише так народжуються справжні резолюції. І нічого, що останнім пунктом було перетворення каміння Сирії на золото. Ми віримо у те, що робимо. А значить нам можна вірити у все, що завгодно. Модель ООН Заводське закінчилася, ставши початком іншої частини проекту - у Миргороді. Найкращими делегатами, тобто ті, хто найяскравіше себе проявили, задавали

багато питань та активно брали участь у дебатах, стали Софія Дробиш (Заводська ЗОШ І-ІІІ №2), Тетяна Гарасимчук (Писківська ЗОШ), Роман Бондаренко та Ляшко Марія (ОЗ "Заводську ЗОШ І-ІІІ №1"). Вони автоматично стають учасниками II етапу проекту - Моделі ООН у Миргороді. Якщо Ви також зацікавлені у тому, аби взяти участь, то можете телефонувати мені як організатору цих двох заходів, я надам Вам усю необхідну інформацію.

Тож, дякую найбільше своїй мамі за підтримку, любов, допомогу, за те, що робила усе, щоб захід відбувся успішно. Дякую усім учасникам, що не злякались моїх слів про резолюцію, позицію, коаліції, опозиції, комітети, які стали для мене такими рідними, спікерам, що не пожалкували часу дістатися до мене. Також вдячна Заводській міській раді за матеріальну підтримку: найсмачніші кава-брейки, приміщення, транспорт для деяких учасників. Дякую СACTUS Forum за остаточний поштовх до реалізації давно вигаданої ідеї. Дякую усім, хто допомагав, коли була у безвиході.

Марія Панченко, організаторка Моделей ООН у Заводському та Миргороді, учениця 11 класу ЗОШ І-ІІІ ступенів №2

Історичний огляд дієвого земляка. Заряджаємось натхненням на пленері малярства

На фасаді залізничної станції Сула 7 вересня відкрили меморіальну дошку пам'яті видатній постаті в українській історії - Григорію Галагану. Це один з найбільших меценатів свого часу, який дуже значну частину власного капіталу поклав на підтримку української етнографії, музики, художнього мистецтва, освіти, розвитку території Полтавщини та Чернігівщини. Також він увійшов в історію як високоосвічена, багатогранна і щедра людина. Він мав безліч іпостасей: громадський діяч, українолюб, меценат, великий поміщик, представник одного заможного українського козацько-старшинського роду Галаганів.

Впродовж всього заходу лунала музика Народного духового оркестру Заводського будинку культури №1 (кер.О.Шеффер), так як Галаган дуже любив мистецтво і створив свій кріпосний оркестр, який мав значний рівень виконання високих зразків класичної музики. Кріпосні оркестри або, як їх називали сучасники, домашні капели, внесли істотний вклад в розвиток музичного мистецтва.

Григорій Галаган дуже любив Україну і мав тут декілька маєтків, які періодично відвідував, і про які завжди згадував

з величезною теплою. Красу околиць садиби у селі Піски автор порівнює з красою Ермітажу, він завжди в своєму серці беріг спогад про свою «милу Україну». Він створив зразковий навчально-виховний заклад для юнаків, який проіснував за рахунок засобів однієї сім'ї майже 50 років. Багатьом хлопцям — багатим і бідним, міським і сільським — він відкрив шлях до науки, культури, допоміг реалізувати свої здібності.

Григорій Павлович навчався в Санкт-Петербурзі, де мав багато друзів і однодумців з видатних російських письменників та діячів культури і освіти. Він був поціновувачем живопису і мав величезну колекцію картин, які скуповував для підтримки і розвитку бідних і маловідомих художників.

Упродовж усього життя він був дієвою людиною, залюбленою в життя, готовою прийти на допомогу всім, хто її потребував. Він і нині є правдивим прикладом безкорисливого служіння людині і рідній країні. Григорій Павлович також був переконаний: "Недостатньо розмовляти мовою народу, потрібно вірити його вірою і замість того, щоб підносити народ до своєї фантазії, потрібно самим зійти до

народу і зробитися тоді його вірним відгомном".

На наш захід ми запросили гостю з Санкт-Петербургу Дорошенко Катерину Сергіївну, яка має українське коріння. Дідусь і бабуся були корінними жителями нашого міста, які відіграли не найменшу роль у розвитку і процвітанні ще тоді маленького селища. Дорошенко Борис Іванович, дідусь, був ініціатором надання смт. Червонозаводське статусу міста. Тато Каті після закінчення Червонозаводської школи номер 2 переїхав жити в Росію в Санкт-Петербург, де і народилася Катя, яка отримала любов до України ще з дитинства. Після закінчення школи мистецтва і Петербурського університету технології та дизайну стала відомим в Росії та за її межами дизайнером і архітектором. У своїй розповіді Катя говорила: «Живу в Росії, в Петербурзі, а душа на Україні, пишаюся українськими коріннями. З любов'ю розповідаю іноземним колегам про красу української природи і прекрасних гідних людей, які населяють ці землі. З величезною радістю приїжджаю в улюблені рідні місця. Для мене велика честь бути присутньою на сьогоднішньому заході і розділити разом з Вами цей знаменний день,

присвячений видатній людині, яка внесла значний вклад у розвиток культури і освіти в Україні.»

Катерина провела пленер малярства для наших талановитих жителів міста, поділилася своїми знаннями та вміннями в живописі і всі обмінялися враженнями і любов'ю до України. А наша гостя дійсно дуже любить нашу країну, бо проводила багато часу в дитинстві і має найкращі спогади про неї. В пленері взяли участь учні Опорного закладу «Заводська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 1» - Корнієнко Аріна та Руслана, Глушко Юлія, Катіба Оля та Юлія, Мірошніченко Ангеліна, Самофал Софія, Лисечко Юлія та Полонський Данило.

Та учні Заводської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №2 – Нестеренко Євгенія, Байрак Богдана, Чернець Юлія, Алова Яна, Селюк Олександра, Кулікова Влада, Сургіневич Ілона, Гребець Даша.

Діти всією душею поринули в процес малювання, протягом 5 годин перон залізничної станції перетворився на творчу майстерню. Всі разом створили виставкову експозицію з робіт юних художників.

Також до присутніх звернулася секретарка

<< СТОР. 5

тар Заводської міської ради Л.Мащенко, Пісківський сільський голова Г.Пройдак, які нагадали про великий внесок Г.Галагана у розвиток наших територій. Ми виносимо подяку за підтримку Акціонерному товариству «Українська залізниця» та начальнику станції О.Білокуру. Дякуємо Заводській міській раді за небайдужість до видатних постатей нашого регіону та директору Заводського міського будинку культури №1 Ю.Краснолуцькій за організацію цього заходу. Присутні діти були вдячні організаторам за запрошення й можливість прийняти участь в подібному заході, що проводився в нашому місті вперше, та продемонструвати свій талант.

Грига Михлик, художній керівник МБК № 1

Заводчани на Хмельниччині

Суботньої та недільної днини п'ятничани та гості чудового села – шанувальники творчості «Лісапетного батальйону», знову зібралися на співочому полі села аби потішити душу яскравими талантами, що приїхали позмагатися на фестивалі «ЛісапетФест», який перший раз організувала Наталя Фаліон.

«ЛісапетФест - 2019» відбувся 17 – 18 серпня на батьківщині переможців 5 сезону телевізійного проекту «Україна має талант» аматорського народного театру пісні «Лісапетний Батальйон» – у селі П'ятничани, Чемеровецького району, Хмельницької області.

Побували там і заводчани – невгамовні співочі учасники народного аматорського колективу «Веселий Вулик» (керівник Наталя Онасенко) і привезли додому пе-

ремогу – І місце. У складі журі були: звісно, неповторна Наталя Фаліон, народна артистка України, телеведуча Оксана Пекун, продюсер, телеведучий та шоумен Ігор Кондратюк, народний артист України та народний кум Микола Янченко, композитор-геній, співак і автор багатьох хітів Ніколо Петраш, а ведучим даного дійства організатори запросили відомого гумориста Гриця Драпака.

Наталя Фаліон сказала: «Фестиваль, який покликаний дати нове дихання усім, хто вірить в Україну, її пісню та її народні таланти. Підняти народну та авторську українську пісню на вищий щабель, дати дорогу талантам з села, запалити в їх серцях надію нате, що все, що вони роблять буде почуте, побачене та буде мати цінну».

Сирота Н.І.

Будеш, батьку, панувати поки живуть люди...

250 років тому, 1769 року, народився український літератор Іван Петрович Котляревський. Поет, драматург став засновником нової української літератури.

Іван Котляревський... Ім'я це викликає у кожного низку асоціацій: безсмертний парубок Еней, і незабутня Наталка Полтавка – героїня однойменної п'єси, що стала, за визначенням І. Карпенка-Карого, праматір'ю українського театру, і рядки «Будеш, батьку, панувати...» Тараса Шевченка, який перший передбачив світову славу І. Котляревського, оцінив значення творчості поета для розвитку української літератури, становлення українського національно-культурного середовища на всій території України.

«Іван Котляревський – це явище дивовижне...на відкриття...пам'ятника з'їхали вперше дві України – Наддніпрянська і Західна. І тут, у центральній Україні, вперше побували Василь Стефаник, Леся Українка, Гнат Хоткевич, Михайло Коцюбинський, Михайло Старицький.

Його ж «Енеїда» - як прочитання нашої майбутньої долі. Котляревський мріяв про нову "Трою", де буде мир і благодать, пануватимуть справедливність, добро і злагода. Еней мріяв побудувати нову й сильну країну. І в тому була закодована боротьба за волю України. Іван Котляревський тим і близький нам, що говорив про те, чим ми живемо зараз. «Енеїда» Котляревського – прототип нашої української долі», - зазначив у виступі академік Національної академії наук, директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України, професор Національного університету «Кієво-Могилянська академія» Микола Жулинський.

"Від часу появи Котляревського наше письменство стає щораз ближче до реального життя, щораз відповідніше до його потреб, входить щораз глибше в душу народу", - написав про Котляревського поет, прозаїк, літературознавець і громадський діяч Іван Франко.

Івана Котляревського з вдячністю ша-

нують і по всій Україні і на його батьківщині - у Полтаві та Полтавщині.

Народився видатний поет і драматург 9 вересня 1769 року у Полтаві в небагатій сім'ї диякона соборної Успенської церкви Богородиці Іоана Котляревського.

«ЖИВА ДУША НАРОДНА» - саме під такою назвою пройшов літературний вечір однієї книги у Заводській міській бібліотеці №1 для студентів механіко-технологічного коледжу ПДАА, які завітали на масовий захід. Разом зі студентами І курсу груп Т-11Б,Т-12Б,Т-13Б бібліотеку відвідали керівники груп Московець О.М. та Таранська А.А. На вечорі була присутньою Горбенко Ю.А.,провідний спеціаліст з гуманітарних питань Заводської міської ради. Приємно відзначити, що співведучими літературного вечора стали студенти І курсу коледжу Пархомчук Юлія, Калач Мирослав та Лук'янець Андрій.

Для студентів було влаштовано книжкову виставку «...Котляревський у щасливий час вкраїнським словом розпочав

(Івану Котляревському – 250) співати...» (до 250-літнього ювілею письменника і драматурга), а також «Виставку однієї книги І.Котляревського «Енеїда», виданої за програмою «Українська книга» у 2008 році на замовлення Держкомітету телебачення та радіомовлення. Книга містить чудові ілюстрації художника Івана Будза.

Розпочався вечір із віночка веселих українських мелодій, що викликало посмішки учасників, а це, мабуть, найкраща нагорода пам'яті видатного драматурга.

Далі вечір продовжився читанням вірша українського поета В.Сосюри:

Пройдуть віки, настане вічне літо,
І так, як ми, як з нами це було,
Над книжкою твоєї "Енеїди"
Нащадок схилить радісне чоло.

Такими пророчими словами поет висловив свою шану видатному драматургові. Автор поеми «Енеїда» - першого в українській літературі твору, написаного й видрукованого живою народною мовою,

СТОР. 7 >>

<< СТОР. 6

який започаткував якісно новий етап розвитку української літературної мови. Тому цілком слушно 1798 – й рік, коли була надрукована перша, ще недосконала редакція «Енеїди», вважається роком початку нового українського письменства.

Творча спадщина Івана Петровича Котляревського – це поема «Енеїда», п'єси «Наталка Полтавка» і «Москаль-чарівник», послання-ода «Пісня на новий 1805 рік пану нашому і батьку князю Олексію Куракіну», переклад російською мовою уривків з праці Дюкела «Євангельські роздуми, розділені на всі дні року...», переспів російською мовою вірша давньогрецької поетеси Сапфо «Ода Сапфо».

Але найвідомішим твором письменника стала, безперечно, поема «Енеїда».

«Еней був парубок моторний і хлопець хоч куди козак...». Ці рядки відомі, мабуть, кожному українцю ще зі школи. Та чи все ми знаємо про цей твір? Як народилася його ідея та кого висміював Котляревський? Саме цим та багатьом іншим питанням було присвячено захід.

Чому ж саме «Енеїду» вважають першим твором нової української літератури?

На це є кілька причин. Проте найважливішим, мабуть, є те, що твір написаний живою народною мовою.

Історія написання й видання поеми І. Котляревського «Енеїда» досить складна та цікава. Більше двох десятків років працював І. Котляревський над поемою, але повністю видрукуваної за життя так і не побачив. Над поемою Котляревський почав працювати приблизно у 1794 -1795 рр. У листі до Миколи Івановича Гнедича він писав: «Я над малоросійскою «Энеидою» 26 лет баюшки баю». Це зумовлювалося багатьма обставинами тієї епохи, у яку жив письменник. Літературну діяльність І. П. Котляревський розпочав у надто складний для України час...

Це була епоха, коли історичні обставини поставили під знак питання майбутнє української мови та й усієї української культури. Царський уряд позбавляв українців усіх вольностей.

Скасовано гетьманщину, зруйновано Запорізьку Січ, ліквідовано Малоросійську колегію. Українські козацькі полки перетворено в регулярні полки царської російської армії. Цариця Катерина II за відповідні «послуги» щедро наділяла укра-

їнських чиновників дворянськими званнями та землями разом із селянами, які ставали кріпаками в доморощених поміщиків. У погоні за дворянськими привілеями, маєтками й чинами панівна старшинська верхівка, певна частина української інтелігенції, ставали на антинародний шлях, зрікалися своєї національності, культури, мови.

Друкувалися книги тільки церковного змісту. В цей час поети України відкидають латинську і польську мови і починають уживати російську з великою кількістю старослов'янств. Послаблюється емоційна сила поезії, вона починає відставати від животрепетних потреб українського життя.

Української літературної еліти вже не було. Засмічена старослов'янськими література стала незрозумілою для українця. Українська освіта, книга, мова, культура трактувались як щось відстале, «мужицьке».

Українцям дісталися випробування, які мало який народ пережив у боротьбі за можливість вільно говорити своєю мовою на своїй землі. Українську мову забороняли усі режими за усіх часів. І інколи єдиною зброєю ставало слово.

Потрібно було, щоб стався якийсь вибух! Щось таке, як гроза з добродавчим дощем, після якого пройде свіжа хвиля! Поезія мала заговорити мовою зневаженого народу.

На кожному крутому історичному зламі в Україні знаходилися люди, які ставали на захист духовних цінностей народу. Громадянські мотиви творчості Григорія Сковороди, його щирі й глибокі любов до простого люду, ідеї гуманізму та демократизму продовжив Іван Петрович Котляревський.

Отож, 1798 року, коли сталася подія, значення якої для української літератури і мови важко переоцінити. У Санкт-Петербурзьких книгарнях з'явилася невеличка книжка під довгою назвою «Энеида, на малоросійский язык перелицованная И.Котляревским».

Покупці перегортали сторінки і на окремому аркуші читали присвяту: «Любителям малоросійского слова посвящается».

Поява друкованої книги малоросійською мовою в той час була нечуваною дивиною. Це був той самий вибух, якого так довго чекала українська занедбана література. Народна українська мова, така, якою тоді говорили в Україні, вривається повною силою в літературу і здобуває право громадянства.

Працюючи з першоджерелом, автор удвічі скоротив поему Вергілія. По суті, крім імен героїв та основної нитки подій, від Вергілієвого твору нічого не залишилося. Націоналізація теми проявляється в тому напрямі, що Котляревський переніс подію на український ґрунт. Оригінально описані події в поемі, бо витримані в дусі українського фольклору, та й дія відбувається в Україні (названо міста й села Полтавщини, наприклад Лубни, Гадяч, Будища).

Гумор «Енеїди» не розважальний. Ніби жартуючи, Котляревський відтворив минуле України, сучасне (другу половину XVIII ст.) і заглянув у майбутнє. Засобами соковитого гумору він зумів опісати героїзм українського козацтва, його побратимство, нестримну жаждою народу до волі.

Автор української «Енеїди» порушує низку суспільно важливих для нашого народу проблем: соціальної нерівності, захисту рідної землі від ворогів, громадянського обов'язку, честі сім'ї, виховання дітей, дружби, кохання та інші.

Загальну картину суспільства та взаємин у ньому поет подає в описі пекла і раю. Рай та пекло населені ним відповідно до народних уявлень, як це зображено в легендах та піснях.

Сміх Івана Котляревського нищівний; він є виявом сили народу, який сміявся не лише з інших, а й із себе.

Енеєві троянці, «обсмалені, як гиря, ланці», бурлаки й пройдисвіти, уміють не лише втішатися життєвими благами, але й звитязно обстоювати при потребі свій край. Вони знають, що там, де жива «любов к отчизні», – «там сила брава не устоїть, там грудь міцніша од меча».

Максим Рильський назвав «Енеїду» енциклопедією народного життя.

Професор, ректор Полтавського національного педагогічного університету Микола Степаненко сказав про мову «Енеїди» такі слова: «Він підняв із заглибив нашу мову, знайшов найсокровенніші грані її, відшліфував і вивів на широку дорогу. Котляревський перший припинив тенденцію знуцання і кепкування з рідної мови. Він почав писати мовою, якою говорило населення цілого краю. Сім тисяч слів видобув Іван Котляревський з надр нашої мови, створив неповторний словник, який є взірцем для сучасних лексикографів, створив шедеври української літератури, які стали прообразом нашого сучасного красного письменства».

Саме з виданням «Енеїди» Котляревського започаткував своє життя перший український словник, адже у 1798 році в Петербурзі вийшли три перші частини «Енеїди» Івана Котляревського з обсяжним, більш ніж на 1000 слів, українсько-російським словником.

А полтавський варіант української мови видатний український поет Б. Олійник називав «українською канонічною».

В ході вечора студенти переглянули відео «Моя Полтава. 2. Іван Котляревський», буктрейлер на книгу Котляревського «Енеїда», уривок з мультфільму «Енеїда» В. Дахна та відео «У столичному метро запустили потяг з ілюстраціями та цитатами "Енеїди" Котляревського».

Отже, І. Котляревський був відкривачем України і українців, їхньої мови, пісні, слави. Хай святиться ім'я його у віках! Живи, поете, доки житиме твій народ, твоя Україна!

Завідувачка
Заводської міської бібліотеки №1
Єрмакова Л.М.

Експедиція від талановитих сумчан для найактивніших читачів заводчан

6 вересня найактивніші читачі Заводської міської бібліотеки відвідали незвичайний захід – костюмовану екскурсію «Я розкажу тобі про Суми», організовану учнями Сумської обласної гімназії для талановитих та творчо обдарованих дітей під керівництвом письменниці Анни Коршунової.

Пішохідна екскурсія проходила за конвеєрним принципом, тобто екскурсоводи

стоять на об'єктах, а групи рухаються по маршруту від одного до іншого. Родзинка в тому, що кожен із екскурсоводів був одягнений в костюм тієї епохи про яку вони розповідали. Всього 16 пунктів, в яких задіяно 25 учнів, підібрано 23 костюми.

Екскурсія розпочалася з історичного центру міста і проходила по маршрутах: Дзвіниця Свято-Воскресенського собору – Свято-Воскресенський собор – пам'ятний

знак «Сумка» – перехрестя вул. Воскресенської і пров. 9 Травня (Пошта) – контактна скульптура «Малюки-ласуни» і вул. Воскресенська – пам'ятник гусару – вул. Соборна і Спасо-Преображенський собор – пам'ятник Студентській революції – сквер ім. Т.Г.Шевченка – скульптурна група «Партизанський рейд» – Покровська церква (каплиця) – пам'ятник Цукру – пам'ятник І.Г.Харитоненку – Альтанка, бу-

дівля Сумського Краєзнавчого музею – Веселий Сумчанин – пам'ятник І.Кожедубу – пам'ятник А.П.Чехову.

Відкривали екскурсію Слобожаночки, які із захопленням розповідали цікаві факти з історії заснування міста Суми. В середині 17 століття ці землі були безлюдними і неосвоєними, називалися Диким Полем і порядкували там орди татар, від наскоків

<< СТОР. 8

ним концерну. Це була надзвичайно прогресивна людина, яка впроваджувала на своїх підприємствах всі технічні новинки. Він «піднявся» під час кризи цукрової промисловості, бо першим почав впроваджувати сучасні технології і вкладати в кошти саме в модернізацію. Участь у зарубіжних виставках, популяризація і розбудова міста Суми, меценатська й благодійницька діяльність, порядність – про Івана Герасимовича ми почули багато хорошого. Це була людина європейського складу мислення. Для того, аби впроваджувати європейські інновації на своїх заводах, він запрошував спеціалістів з Німеччини та Польщі. Це була інтелігенція, інженери, техніки, майстри, керуючі, а ще – лікарі й учителі. Помер Іван Герасимович у віці 69 років. Справу батька продовжив його єдиний син Павло Іванович Харитоненко, який примножив спадок батька і укріпив славу сім'ї. Павло Іванович, маючи фундаментальні знання в галузі економіки і природничих наук, забезпечив свої заводи найкращим обладнанням і технологіями. Численні підприємства Харитоненка отримували високі нагороди, до нього приїздили за досвідом цілі делегації з Німеччини, Франції, Великобританії. За кошти підприємців Харитоненків в місті в різний час були споруджені декілька лікарень, шкіл, гімназій, побудована залізниця, відкрито реальне училище (технічно-математичного напрямку), кадетський корпус.

Дуже цікаву історію має символ міста Суми – Альтанка. Нам розповіла про неї Панночка із мереживною парасолькою. Взагалі, територія скверу, на якій вона стоїть, а також міського парку, була подарована місту Суми вихідцем з Польщі, купцем Йосипом Лещинським. Ця ажурна дерев'яна будівля зроблена без жодного цвяха. Вона пережила війни й революції, і дійшла до нас у майже незміненому вигляді. Бажаючи знаходити у дерев'яних мере-

живах різноманітну символіку – іудейську, язичницьку, християнську. Але, швидше за все, візерунки насправді не мали ніякого символічного значення, оскільки альтанка споруджувалася за типовим проектом, виконаним креслярем Сумської земської управи Матвієм Щавелівим.

Навпроти Альтанки стоїть гарна будівля в стилі бароко. Зараз там розташовується краєзнавчий музей, а раніше була земська управа. Земства – це органи місцевого самоврядування, у відомстві яких на початку 20 століття знаходилися дороги, освіта, медицина, сільське господарство й промисловість. Саме тому в руках каріатид, які підпирають балкон, атрибути цих напрямків. Саме цей балкон служив способом перевірки якості... цегли від сумських виробників. Справа в тому, що на початку 20 сторіччя в Сумах нараховувалося 25 цегельних заводів. Кожен виробник обов'язково позначав свою продукцію іменним клеймом. Раз на рік сюди з'їжджалися вози з цеглою, на балкон виходило земське начальство... Інспектор вибирав цеглину з кожного возу, і цеглина, після оголошення прізвища власника заводу, привселюдно кидалася на бруківку. Якщо цеглина не розбивалася, власник мав право ще рік ставити на продукцію іменне клеймо. Така собі видача ліцензій.

А от сучасний пам'ятник «Веселий сумчанин» вже встиг започаткувати нову традицію. Особливістю цієї скульптури є чарівна кишеня. Якщо, написавши на папірці своє бажання, покласти його в кишеню «Веселому сумчанину», воно обов'язково здійсниться. Особливо це стосується молодят. Ми теж підтримали цю традицію і залишили свої бажання в кишені «Веселого сумчанина».

Побували ми і в гарному парку, при входу якого розміщені три колони. На одній з них написано «Міська набережна», на другій – «Парк ім. І.М. Кожедуба», на третій – парк Лещинських. Біля центрального

входу до парку розташований пам'ятник українському льотчику-випробувачу ВПС СРСР, найрезультативнішому асу в авіації Антигітлерівської коаліції за весь час Другої світової війни – Івану Микитовичу Кожедубу (1920–1991), тричі Герою Радянського Союзу, Маршалу авіації, на рахунок якого 64 повітряні перемоги.

Неподалік від вхідної колони в парк Лещинських нас чекала чеховська Дама, яка і розповіла про історію заснування парку. Від попередніх екскурсив ми вже знали, що парк подарував місту поляк Йосип Лещинський, але історія виявилася куди цікавішою. Від чеховської Дами (правда без собачки) ми дізналися, що зробив це він, можна сказати, не зовсім з доброї волі. На початку 20 ст. Лещинський володів цукровим заводом в Кияниці. Одного разу один із заводів спустив у Псел брудну воду, що обурило сумчан. Лещинського міська Дума оштрафувала, і він в рахунок сплати штрафу запропонував створити міський парк. У ньому були алеї, тенісні корти, купальні, клумби...

Зараз, відразу за колонадою розміщено пам'ятник Антону Павловичу Чехову. Письменник сидить на лаві, поруч – місце для сумчан, які побажають приєднатися до спілкування із класиком, або сфотографуватися. Неподалік – камінь із цитатою з листа Чехова друзям: «Аббация й Адриатичне море чудові, але Лука й Псел кращі...». Чехов А. влітку жив і працював на мальовничій окраїні Сум – селі Луці і часто бував в місті. Оскільки Чехов основним своїм заняттям уважав все-таки лікування, він возив із собою медичні інструменти й запас медикаментів і молодому доктору частенько доводилось свій час, призначений для відпочинку, витратити на огляд і лікування хворих і, навіть на виїзди в околиці села. Улюбленим видом відпочинку Чехова були риболовля й споглядання неквапливого навколишнього життя, деталі якого пізніше ввійшли в добутки письмен-

ника. Що ж стосується лучанського періоду у творчості Чехова, те саме тут були «спісані з натури» «Іменини», написані водевіль «Трагик поневоле», повість «Скучная история», п'єса «Лісовик» (пізніше трансформувалася в «Дядю Ваню»). Очевидно, багато деталей і спостереження були взяті за основу для «Трьох сестер» і «Вишневого саду». Тут же була задумана розповідь «Учитель словесності», написаний початок «Розповіді невідомої людини».

Біля пам'ятника А.Чехову і закінчилася наша яскрава та неймовірно цікава екскурсія. Ми рухалися по маршруту за ведучим і на кожному об'єкті учасники для нас розігрували міні-театралізоване дійство, нас зустрічали Слобожаночка, розбійниця Маруся, Гусар, Лотошниця, Фотограф, Франт і Краля... Продумані до дрібниць костюми, тексти, діалоги – все це заго-стрували увагу на певному історичному періоді і тримало зацікавленість до закінчення екскурсії.

Суми – сучасне європейське місто з багатою історичною спадщиною і незвіданими таємницями, які відкривати наступним поколінням. Ми з перших відвідин захопилися в місто із мальовничими краєвидами, вишуканою архітектурою і повернемося сюди ще не один раз. Переміряємо чи справді від Собору до перехрестя 100 кроків, відвідаємо пам'ятний знак «Сумка», щоб перевірити секрет сумчан (якщо повісити сумку на гачок і потерти монетку, то в сумці завжди водитимуться гроші), залишимо в чарівній кишені «Веселого сумчанина» записку із бажанням, помилуємося ажурною різьбою Альтанки і посидимо в тиші зелених алеї біля Антона Чехова...

Дякуємо Заводській міській раді за наданий транспорт для поїздки в м. Суми, Анні Коршуновій та її учням за прекрасно організовану і неймовірно цікаву екскурсію і надані матеріали.

Лисенко Н.,
бібліотекар Заводської бібліотеки

Незабутня зустріч із прекрасним

Є люди, зустріч з якими переростає у тривалу і плідну співпрацю і збагачує не тільки новими знаннями, але також незабутніми враженнями і позитивними емоціями. Саме таким стало наше знайомство з Анною Євгенівною Коршуною (Шевченко), письменницею, нашою землячкою.

Перша зустріч з нею відбулася у міській бібліотеці два роки тому, під час літніх канікул, де Анна Євгенівна провела майстер-клас по виготовленню мішечків для лікарських трав. За декілька годин спілкування з А. Є. Коршуною ми не

тільки створили чудові вироби, але і перейнялись її невтомним бажанням творити прекрасне, корисне. У спілкуванні з нею ми дізналися про творчі плани письменниці, про її роботу у м. Сумах та багато іншого. Але ще більше залишилося загадкового і нерозкритого у цій чудовій людині. Тож учні моєї школи вирішили створити пошукову групу, і детальніше ознайомитися з життєвим і творчим шляхом письменниці - краянки.

Із того часу були цікаві зустрічі з А.Є. Коршуною, зокрема на презентації книги «Моє маленьке місто Заводське».

Та найяскравішою подією стала поїздка до м. Суми, яку здійснили учні, кращі читачі міської бібліотеки та члени пошукових загонів «З батьківської криниці».

Під керівництвом Анни Євгенівни ми здійснили захоплюючу костюмовану поїздку не тільки в просторі, але й у часі. Адже діти, її гімназисти, були одягнені в дуже гарні костюми, які підкреслювали епоху того часу, про який вони розповідали. Ми також почули розповідь про видатних людей їхнього краю та історію міста. Було нам цікаво і у краєзнавчому музеї.

Під час екскурсії вразили нас оригінальна алея парасольок, малі та великі фонтани, архітектура міста.

Ми відкрили для себе м. Суми і дуже вдячні письменниці та її учням, бібліотекарям Заводської бібліотеки, вчителям школи, міському голові м. Заводського Сидоренку В.В. та виконкому міської ради за незабутню поїздку.

Чекаємо на нові зустрічі з нашою землячкою!

Алова Яна,
учениця 7-А класу ЗОШ I-III ступенів
№2, за відгуками екскурсантів

Новини боксу

В місті Горішні Плавні 20-21 вересня пройшов Всеукраїнський турнір з боксу пам'яті В.П. Мартиненка.

В напружених і драматичних двобоях боксери нашого клубу вибороли собі призіві місця. Шиян Ярослав 2009р.н. в категорії 32 кг посів третє місце, Гриценко Богдан 2006р.н. в категорії 48 кг третє місце, Лесик Сергій 2003р.н. в категорії 60 кг завоював друге місце, Бурак Ігор 2003р.н. в категорії 69 кг у фіналі проти господаря рингу здобув нічию, зайнявши перше місце, Оніщенко Руслан у ваговій категорії 63 кг серед дорослих став першим.

О.Оніщенко, голова БК «Алекс»

Розпочалися роботи по встановленню спортивного майданчика з вуличними тренажерами

Обладнання спортивного майданчика з вуличними тренажерами біля міського стадіону (вул. Матросова, 15 а) поряд з існуючими спортивними спорудами створить умови для комплексного вирішення проблеми забезпечення громадян міста якісними та безкоштовними послугами для занять фізкультурою і спортом на свіжому повітрі, які сприятимуть розвитку рухової активності дітей, молоді та всього населення міста.

Доступ до тренажерів буде вільний та безкоштовний.

На сьогодні ділянку під майбутнім спортивним майданчиком заасфальтовано.

Подальші дії - це придбання та встановлення вуличних тренажерів.

Лохвицький РС Головного Управління ДСНС України у Полтавській області, попереджає

Перш ніж вживати гриби - подумайте чи варто ризикувати своїм життям та здоров'ям.
- збирайте лише ті гриби , які добре знаєте;
- відмовтесь від збирання та вживання пластинчатих грибів (смертельно небезпечна біда поганка може бути схожа на пластинчаті гриби - печериці, сиріожки , шампінйони);

- не збирайте гриби поблизу автодоріг, сховищ отрутохімікатів, сміттєзвалищ , промислових підприємств , залізниць , в міських парках (гриби мають властивість накопичувати з навколишнього середовища токсичні речовини);

- не купуйте дикорослих грибів на ринках (невідомо де і коли вони були зібрані) ;
- не давайте їсти гриби дітям (дитячий організм більш вразливий до грибної отрути) ;
- не куштуйте сирих грибів ;
- не збирайте старих, перестиглих, червувих грибів ;
- перед приготуванням гриби необхідно протягом 10-15 хв. проварити в підсоленій воді (відвар необхідно вилити) ;

- в разі появи симптомів отруєння грибами (біль в животі, блювання головний біль , пронос) необхідно негайно звернутись за кваліфікованою медичною допомогою (до надання медичної допомоги потрібно декілька разів промити шлунок розчином соди або світло-рожевим розчином марганцю) ;

- в разі отруєння ні в якому випадку не вживати алкоголь (він лише посилює дію грибної отрути) .

Дотримання цих простих правил може зберегти ваше здоров'я і навіть життя.

Начальник Лохвицького РС Олександр Сілютін

Лохвицький РС Головного Управління ДСНС України у Полтавській області нагадує ВАМ про те щоб уникнути пожежі в житловому будинку, квартирі чи подвір'ї необхідно дотримуватись таких правил пожежної безпеки:

Відтепер оформлення декларації та ліцензії з пожежної безпеки можливе онлайн

- утримувати в справному стані електромережі, електричні прилади опалення і дотримуватись заходів безпеки при їх експлуатації;

- виконувати заходи безпеки при

користуванні печами, газовими приладами, предметами побутової хімії та проведення ремонту в квартирах з застосуванням лаків, фарб;

- додержуватись в будівлях з підвищеною поверховістю встановленого протипожежного режиму (не забивати евакуаційні виходи на балконах та лоджиях, утримувати в справному стані улаштування, які входять в систему протидимового захисту будинку);

- не загроможувати драбини, холи, коридори загального користування та підходи до засобів пожегасіння;

- не загроможувати евакуаційні люки на балконах верхніх поверхів;

- не дозволяти будівництво сараїв, гаражів та інших будівель в протипо-

жежних розривах;

- не дозволяється складувати в гаражах горючо-мастильні матеріали, зверху встановленої норми;

- не дозволяється загроможувати проїзди надвірних територій і розривів між будівлями під'їздів до джерел протипожежного водопостачання, запасних евакуаційних виходів і пожежних драбин.

ПАМ'ЯТАЙТЕ, що пожежу завжди легше попередити ніж ліквідувати.

Начальник Лохвицького РС
О.М.Сілютін

Як подати декларацію?

1. Підприємець заповнює та подає декларацію онлайн із використанням ЕЦП
2. Співробітник ДСНС перевіряє декларацію на відповідність формі та реєструє її
3. Декларація публікується у відповідному реєстрі на порталі e-services.dsns.gov.ua
4. Підприємець отримує на електронну пошту сповіщення та посилання на перегляд декларації

Якщо у вас виникли запитання з приводу роботи е-послуги, пишіть на services@e.gov.ua

Як отримати ліцензію?

1. Заявник заповнює та подає онлайн-заявку з використанням ЕЦП
2. Заявка автоматично реєструється у системі та подається на розгляд
3. ДСНС затверджує рішення про видачу ліцензії та публікує наказ на сайті dsns.gov.ua
4. Інформація про ліцензію автоматично заноситься до реєстру ліцензій на порталі e-services.dsns.gov.ua
5. Підприємець отримує на електронну пошту сповіщення та посилання на перегляд реєстру

ПРОЕКТ
РЕАЛІЗОВАНО
ЗА ПІДТРИМКИ:

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Видавець - інформаційна служба при виконкомі Заводської міської ради

Відповідальний за випуск — Лариса МАЩЕНКО
Відповідальний за набір — Людмила ДОБРОХЛІВ

Друк: ТОВ видавництво «Миргород»,
37600, м. Миргород, вул. Кашинського, 21
Замовлення:

Адреса: 37240, м. Заводське, вул. Полтавська, 4/16
Телефон для довідок: 3-56-92
Сторінка в інтернеті: zv.gov.ua/documents/byuleten/
E-пошта: office@zv.gov.ua